

AGENDA

Activitats del cardenal Omella

Dimarts 26 i dimecres 27. Reunió ordinària de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola.

Dijous 28 i divendres 29. Consistori a Roma per a la creació de 14 nous cardenals.

Dissabte 30 i diumenge 1. Pelegrinatge al Santuari de Lorda (Lourdes, França).

Actes

Presentació del llibre *L'Ull de la Violència*. Dimecres 27 (19 h), a la Sala Gaudí de la Pedrera (c/ Provença, 261-265, Barcelona). Escrit pels membres del Grup de reflexió «Teologia, literatura i arts», de la Facultat de Teologia de Catalunya, que serà presentat per la Dra. Mercè Rius (UAB), la Dra. Mar Rosàs (Blanquerna-URL) i el Dr. Armand Puig i Tàrrec (rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià).

«La parròquia al servei del veïnatge». Divendres 29 i dissabte 30, la secció

catalana del Col·loqui Europeu de Parròquies organitza una trobada de dos dies per debatre sobre aquest tema a la població de Santa Susanna (Don Ángel Hotel, Avinguda del Mar 14, Maresme).

Concert Credo missa en si menor de Bach. Diumenge 1 de juliol (19 h), a l'església parroquial de Sant Miquel del Sants (c/ Escorial 163, Barcelona), a càrrec del Cor Bach i la Orquestra Camerata Obertura.

Llibres

El sacrifici prohibit, de Marie Balmary. (Col·lecció Assaig 43, Fragment Editorial). La psicoanalista i escriptora francesa reflexiona sobre la comparació entre la psicoanàlisi i la Bíblia: totes dues es basen en relats per donar compte d'experiències de l'inconscient i d'experiències del diví; i sobre la relació de les influències bíbliques en el pensament de Freud.

OBITUARI

Mn. Manel Claret Nonell

Nascut a Barcelona l'any 1939, va morir el passat 14 de juny en la pau de Crist. Les seves exèquies van tenir lloc el dissabte 16 de juny en una cerimònia presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach, amb una profusa presència de capellans de la diòcesi, a la seva parròquia Verge de la Pau, de la qual va ser rector els darrers 27 anys. Mn. Claret va ser ordenat sacerdot l'any 1962. Doctor en Teologia Moral, va dedicar la seva vida al món de la família, especialment en la seva tasca com a delegat de Pastoral Familiar els darrers 13 anys, des que el cardenal Lluís Martínez Sistach li confià aquest càrrec. Va ser autor de diversos llibres sobre el matrimoni i la família. En aquestes obres ja va plantejar alguns dels pensaments més oberts, que després recolliria el document del papa Francesc *Amoris Laetitia*.

Mn. Josep M. Rovira Belloso

Nascut a Barcelona l'any 1929, va morir el passat 16 de juny als 92 anys en la pau de Crist. Llicenciat en Dret, es va ordenar sacerdot a la Univ. Gregoriana de Roma l'any 1953. Tres anys més tard es va doctorar en Teologia a la mateixa ciutat. Va tornar a Barcelona l'any 1964, on va entrar a formar part del professorat del Seminari Conciliar de Barcelona, com a teòleg. Va ser un dels principals impulsors del que seria més tard la Facultat de Teologia de Barcelona. Va exercir la seva tasca pastoral primer a la parròquia de Santa Maria del Gornal a l'Hospitalet de Llobregat i en els seus darrers anys a la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, amb breus col-laboracions a la parròquia de Sant Ramon de Penyafort. Mn. Rovira Belloso serà recordat per la seva dedicació i eminent divulgació de la relació entre fe i cultura, especialment a través de la seva extensa bibliografia. Va rebre la Creu de Sant Jordi l'any 1999. Les seves exèquies van tenir lloc el passat dilluns 18 de juny a la parròquia de Sant Ramon de Penyafort. L'eucaristia exequial va ser presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach, que va concelebrar amb el bisbe Sergi Gordo, amb una àmplia presència dels preveres de la diòcesi i feligresos de la parròquia.

CARTA DOMINICAL

El discernimiento en el Espíritu Santo

Ya hace dos meses del lanzamiento del nuevo Plan pastoral diocesano. Es impresionante la difusión que está consiguiendo. Ya llevamos cerca de 30 mil ejemplares distribuidos. También es gratificante comprobar cómo las comunidades parroquiales, los institutos de vida consagrada y las sociedades de vida apostólica, las diferentes entidades y movimientos apostólicos están teniendo en cuenta las orientaciones y propuestas para una conversión pastoral en la archidiócesis de Barcelona.

Quiero agradecerlos vuestra respuesta y me gustaría animarlos a reflexionar sobre el último de los cinco ejes del nuevo Plan pastoral, me refiero al «Discernimiento». Vivimos un cambio de época, vivimos momentos

complejos, lo sabemos bien, pero, ¿cómo podemos escuchar la voz esperanzadora de Dios?

Somos conscientes de que un Plan pastoral no puede dar respuesta concreta a todas las interacciones y de los retos que provienen de los cambios sociales actuales. El objetivo del nuevo Plan es el discernimiento personal y comunitario, a la luz del Evangelio y bajo la inspiración del Espíritu Santo, ante cada uno de los retos que se nos planteen.

El documento quiere que revisemos nuestras actitudes para hacerlas cada día más parecidas a las de Jesucristo. Como dice el papa Francisco, «desde el punto de vista de la evangelización, no sirven ni las propuestas místicas sin un fuerte compromiso

social y misionero, ni los discursos y praxis sociales o pastorales sin una espiritualidad que transforme el corazón» (EG 262). Oración y acción van de la mano, se necesitan mutuamente.

El Plan pastoral propone que nos nutramos de la lectura orante de la Biblia y, por eso, nos invita a promover grupos de *lectio divina*, así como a rezar en familia. Propone que en los movimientos apostólicos y en las comunidades cristianas se fomente una espiritualidad evangélica que descubra los estrechos vínculos que existen entre Dios y el mundo, entre la fe y la vida, entre la oración y la acción.

Es necesario que los sacerdotes y diáconos nos preparemos para acompañar a los laicos en el camino de con-

vertirse en hombres y mujeres contemplativos en la acción. El acompañamiento espiritual es un tema que se tratará el próximo mes de octubre en el Sínodo de los Obispos sobre los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional.

Acompañar comporta ayudar a una persona a descubrir el misterio de su existencia y el misterio de su misión en esta vida. Es un camino de amor que busca en todo momento el bien de la persona acompañada. Es un camino de gratitud en que el acompañante regala el don más precioso que tenemos: el tiempo en el ejercicio de la escucha atenta. Orad, por favor, por los frutos espirituales del próximo Sínodo, en el que tendré la alegría de poder participar como uno de los padres sinodales.

Estimados hermanos, que el Espíritu Santo nos guíe a fin de que estas orientaciones y propuestas nos ayuden a convertirnos en una *Iglesia en salida*, que en todas sus acciones proponga el Evangelio de Jesús a los hombres y mujeres de hoy.

